

БУРЖУАЗНО-НАЦІОНАЛІСТИЧНІ ВИДАВНИЦТВА НА СЛУЖБІ МОНОПОЛІЙ

В умовах поглиблення загальної кризи капіталізму та загострення ідеологічної боротьби на світовій арені імперіалістична реакція систематично організовує диверсії проти країн соціалістичної співдружності. Для їх організації у розпорядження націоналістичних видавничих центрів поступають значні матеріальні ресурси. Українські буржуазно-націоналістичні видавництва «Пролог», «Сучасність» та ін. зводять наклепи на соціалістичну систему господарювання в СРСР, ленінську національну політику КПРС, практичну реалізацію економічної політики партії, виробленої XXVI з'їздом КПРС, фальсифікують дані про виконання плану одинадцятої п'ятирічки. У спотвореному вигляді представляються основні закономірності побудови розвинутого соціалістичного суспільства в СРСР.

У постанові червеневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи» вказується, що «... на міжнародній арені відбувається різке, небувале за весь післявоєнний період загострення боротьби двох суспільних систем, двох полярно-протилежних світоглядів. Історичні досягнення реального соціалізму, зростання авторитету і впливу світового комуністичного і робітничого руху, прогресивний розвиток країн, які скинули ярмо колоніального гніту, піднесення національно-визвольної боротьби, величезний розмах антивоєнного руху дедалі глибше впливають на свідомість народів в усьому світі. Імперіалістична реакція, насамперед правляча верхівка США, виношуючи маячні плани світового панування, своєю агресивною політикою підштовхує людство на грань ядерної катастрофи. Проти Радянського Союзу, країн соціалізму ведеться безпрецедентна за своїми масштабами і шаленістю психологічна війна. Не гребуючи брехнею і наклепами, буржуазна пропаганда намагається очорнити соціалістичний лад, підірвати соціально-політичну та ідейну єдність нашого суспільства. Тому особливої ваги сьогодні набувають класове загартування трудящих, безкомпромісна боротьба проти буржуазної ідеології» [2, с. 65].

Буржуазно-націоналістичні видання намагаються принизити роль соціалістичного планування. Публікуються різні вигадки про «гноблення» українського народу, про якусь «денаціоналізацію»

і «деколонізацію» СРСР. «Радянознавці» намагаються применшити значення економічної стратегії партії, виробленої XXV і XXVI з'їздами КПРС. Імперіалістичні ідеологи використовують буржуазний націоналізм насамперед для того, щоб перевернути марксистсько-ленінське вчення про побудову розвинутого соціалізму і розв'язання національного питання в СРСР. Але подібні твердження спростовує саме життя.

У доповіді Ю. В. Андропова «Шістдесят років СРСР» вказувалося: «Повністю підтверджена історична правота вчення Маркса—Леніна про те, що розв'язання національного питання може бути знайдене тільки на класовій основі. Разом із соціальними антагонізмами відійшли в минуле національна ворожнеча, всі види расової і національної нерівноправності та гноблення... Реальні якісні зміни, які відбулися за 60 років у національних відносинах, свідчать про те, що національне питання у тому вигляді, в якому воно було залишено нам експлуататорським ладом, успішно розв'язане, остаточно і безповоротно. Вперше в історії багатонаціональний склад країни перетворився з джерела її слабкості в джерело сили і процвітання» [3, с. 7—9].

Українські буржуазно-націоналістичні журнали «Визвольний шлях» (Англія), «Сучасність» (ФРН), «Вісник» (США) та інші подібні видання, які виступають з антикомуністичною тезою про «загальну кризу економіки соціалізму», про поглиблення суперечностей між соціальними і професійними групами, договорились до того, що механізм соціалістичного господарювання розглядають як «командно-бюрократичну систему». Ці, з дозволу сказати, «критики» не бажають зрозуміти, що в соціалістичному суспільстві в різних галузях виробництва є робітники з різною кваліфікацією, а отже, і з різною оплатою праці. Що ж стосується поділу на керівників і підлеглих, то це прості поняття посада, кваліфікація, з одного боку, певні наявні відмінності між професійними групами — з другого. В радянському суспільстві на керівних посадах перебувають вихідці з робітничого класу, колгоспного селянства, представники народної інтелігенції.

У ряді своїх «досліджень» буржуазні націоналісти розглядають економічну систему Радянської України, як і всього Союзу Радянських Соціалістичних Республік, як «експлуатаційну систему господарства», навмисно переносючи антагоністичні суперечності і експлуататорський характер відносин у капіталістичному суспільстві на економіку розвинутого соціалізму. При цьому вони замовчують, що економіка розвинутого соціалізму характеризується високим рівнем розвитку продуктивних сил і виробничих відносин, багатогалузевим розвитком промисловості, який виражає не лише кількісні, але й якісні зміни в матеріальному виробництві. А це, як відомо, значно розширює можливості для більш повного задоволення зростаючих потреб суспільства, серед яких потреби трудящих виступають як головна мета соціалістичного виробництва. Саме цим завданням підпорядковані «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Трудящі нашої республіки в братньому союзі з усіма народами країни пройшли героїчний шлях від перемоги соціалістичної революції до побудови розвинутого соціалістичного суспільства. Успіхи, здобуті українським народом в сім'ї радянських народів, викликають лютю в українських буржуазних націоналістів. Зводяться наклепи на Радянську владу, реакційні емігранти намагаються принизити значення Великої Жовтневої соціалістичної революції, перевернути радянську дійсність. Вони твердять про якийсь «колоніалізм в Радянському Союзі», політику «денаціоналізації», яку нібито проводить СРСР і, мовляв, все більше відступає від концепції В. І. Леніна про забезпечення фактичної рівності націй.

КПРС у своїй діяльності враховує ленінські положення про спільність головних закономірностей в будівництві комуністичного суспільства, забезпеченні фактичної рівності соціалістичних націй, єдності і неподільності національного та інтернаціонального факторів.

Буржуазно-націоналістичні «дослідники» СРСР ігнорують соціально-класову суть національного та інтернаціонального, розглядають поєднання національного з інтернаціональним як «русифікацію», а національне — як націоналістичне, і вбачають у цьому те, що вигідно для експлуататорських класів, для досягнення ними своїх інтересів. До складу радянського народу, нової інтернаціональної спільності людей, входить багато націй, і кожна з них має своє національне. Найбільш прогресивні елементи цього національного усвоюються іншими націями, стають надбанням всього радянського народу.

Не випадково західні «українознавці» трактують національне як «духовний і політичний рух», що, мовляв, зародився із внутрішньої природи української нації в час її «зусильної боротьби за підстави і цілі творчого буття». Буржуазно-націоналістичне тлумачення національного має на меті дезорієнтувати маси. Посиланням на «національні інтереси» українські буржуазні націоналісти виправдовували свої терористичні акти проти колгоспних активістів, партійних, комсомольських і радянських працівників у західних областях нашої республіки в 1939—1952 роках. «Національними інтересами» вони намагаються сьогодні обґрунтувати своє запродавство розвідувальним центрам імперіалістичних держав, свої зв'язки і співробітництво з міжнародним сіонізмом, з іншими реакційними силами та антирадянську діяльність у різних «Інститутах дослідження» СРСР.

Маніпулюючи національними гаслами, так звані «український конгресовий комітет Америки» (УККА), «комітет українців Канади», «конгрес українців Канади» (КУК) намагаються мобілізувати реакційні сили для антирадянських провокацій. Прибічники «сборної», «самостійної» України організують підривну антикомуністичну діяльність, шпигунство, диверсії. Не випадково націоналістична газета «Гомін України» (Канада) писала, що «в атомову добу підривна війна ступнево змінює традиційний спосіб війни як знаряддя політики. Цю війну треба проводити на території ворога», тобто Української РСР і всього Радянського Союзу.

Глибокі зміни на міжнародній арені породжують різні форми прихованої «тихої» диверсії проти марксизму-ленінізму. Буржуазно-націоналістичні «критики» марксистсько-ленінської теорії соціалістичного і комуністичного будівництва виступають під псевдореволюційними фразами, шукають контактів з проповідниками ревізіоністських течій, висувають постулати надкласового аналізу нових явищ. Прикладом цього є запозичення українськими реакційними емігрантами методологічних, ідейно-теоретичних, гносеологічних основ правоопортуністичних концепцій щодо «третього шляху», спрямованих на відновлення капіталізму, обґрунтування «конвергенції», посилення пропаганди антиленінських, націоналістичних постулатів, «догм» неотроцькістських теоретиків.

Не випадково буржуазно-націоналістичні видання «Сучасність» (ФРН), «Вісник» (США) саме цим питанням присвятили свої публікації. Фальсифікатори за кордоном у так званих «інститутах дослідження СРСР» вважають себе експертами з питань комуністичного будівництва, закликають до співробітництва з сіоністськими центрами — «Всесвітньою сіоністською організацією» та іншими, до заміни марксистсько-ленінського вчення про соціалістичну революцію і будівництво розвинутого соціалістичного суспільства ідеалістичною буржуазною концепцією «плюралістичного демократизму». Ця концепція, як твердить журнал «Сучасність», заперечує класову боротьбу, зображує сучасні розвинуті капіталістичні країни як суспільство «класового миру», де «суперництво різних спілок, асоціацій, федерацій забезпечує розвиток демократії», репрезентує багатоманітність соціальних інтересів.

Все це свідчить про необхідність рішучої боротьби з ідеологічними диверсіями антикомунізму.

Список літератури: 1. Матеріали XXVI з'їзду КПРС. — К.: Політвидав України, 1981. 2. Матеріали червневого (1983) Пленуму ЦК КПРС. — К.: Політвидав України, 1983. 3. Андропов Ю. В. Шістдесят років СРСР. — Комуніст України, 1983, № 1.

The paper deals with scientific incompetence and servile function of bourgeois nationalistic publications on economy in capitalist countries.

Стаття надійшла до редколегії 04. 12. 82
